

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.

a kir. tábla átellenében, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem a iunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Előfizetésre való felhívás.

A közeledő *július szeptemberi* évnegyed alkalmából új előfizetést nyitunk lapunkra.

Huszonnyolc éve szolgálja már lapunk a pécsi és baranyamegyei közönség érdekeit. Ez a *tekintélyes múlt* felment bennünket attól, hogy hosszabb programot adjunk. Ez a program lapunk *huszonnyolc éves pályafutásában* leli alapját s mindenkor a *nagyközönség érdekeinek hű és lelkiismeretes szolgálata* volt, az ma és az lesz a jövőben is.

Működésünk ezután is *önálló, független, személyi kultuszt nem üző, intézményeknek alá nem rendelt, egyedül csak közönségünk és a magyar nép érdekeiért küzdő* lesz.

Országos politikai ügyekben lapunk — a *függetlenségi eszme* szolgálatában állván egész hosszú pályafutása alatt — továbbra is *ez el- lenzék hű harcostársa* marad s mindenkor *függetlenül, a negyvennyolcas ellenszék elveinek megfelelőleg* fog küzdeni az *önálló, független Magyarország* érdekeiért.

Városi és megyei helyi érdekű ügyekkel ezután is *behatóan* fogunk foglalkozni az országos politika mellett. Itt is az *őszinte igazmondás és a város és megye érdekeinek szem előtt tartása* fog bennünket ezután is — mint eddig — működésünkben vezérelni.

Nagy világesemények vannak készülöben az immár beköszöntő *nyári szezonnra*. Ezekről — valamint az *ország és külföld neves eseményeiről* is — *távirati tudósításainkkal megelőzzük* mindenkor úgy a fővárosi újságok, mint — *naponkint este* jelenvén meg — a reggeli lapok közlését is s *minden nevezetes eseményről* lapunkból a *leggyorsabban és hitelesen* értesül olvasó közönségünk. Emellett *hirrovatunk élénkségére és változatosságára* belső munkatársaink és tudósítóink mindenkor nagy gondot fordítanak.

A *párisi világkiállításról* a nyár folyamán, mikor Párisban a legnagyobb lesz a forgalom és úgy városunkból, mint a megyéből és országból megindulnak az utazók Páris felé, *saját kiküldött tudósítónk* fog naponkint értesítéseket és tárcaleveleket küldeni.

Jövőre is *könyvalakban közlendő érdekfeszítő regényekkel és tárcarovatunkban* az irodalom színvonalán álló közleményekkel bőven gondoskodunk olvasóink szórakoztatásáról is. És hogy a családokban a *gyermek*ek is megtalálják lapunkban olvasmányait, *hetenkint egy-egy gyermekmesét* fogunk e célból állandóan közölni. Szóval mindent elkövetünk, hogy minden tekintetben kielégítsük olvasóközönségünknek egy a *modern igényeknek megfelelő napilaphoz fűzött várákozását*.

A pécsi kir. táblai *Értesítőt* minden héten csütörtökön este megjelenő számunkban

ezután is közölni fogjuk, a mi nem csak az ügyvédekre, de minden ügyes-bajos félre nézve is aktuális fontossággal bír, kinek bármily jogügye a királyi Táblához kerül.

Törvényszéki csarnokunk, tanügyi rovatunk, irodalmi és művészeti híreink, közgazdasági közleményeink mindenkor teljesen megbízható, *érdekes és gyors értesüléseket* tartalmaznak.

Füzdőre utazó előfizetőinknek bárhová utánuk küldjük lapunkat, ha ez iránti igényüket nekünk bejelentik.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely *az összes napilapok között a legolcsóbb*, a következő:

a *július-szeptemberi* negyedévre 5 korona;
félévre 10 korona;
egész évre 20 korona;
egy hónapra 1 kor. 70 fil.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk.

Hazafias tisztelettel

a „PÉCSI FIGYELŐ”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

A kibic.

Pécs, 1900. június 21.

Tudjuk, hogy hatvanhetes lekötöttségünk hívei, mikor kifogynak a mostani közjogi berendezés védelmére szolgáló minden argumentumból, azzal szoktak előállni, hogy még akkor is, ha a viszonyok újabb alakulata folytán, nemcsak jogunk, de kötelességünk is lenne attérni az önálló gazdaság berendezésére, külképviseletünk és véderőnk önálló alapon való szervezésére, ezt tennünk nem szabad, mert ez veszélyeztetné a birodalom nagyhatalmi állását.

Hát furcsa okoskodás biz az, hogy egy ország, a mely területénél, népességénél és gazdasági erejénél fogva nincs ugyan hivatva a nagyhatalmi szerepre, de rendelkezik mindazokkal az előfeltételekkel, a melyek mellett önálló és független állam lehet, föláldozza állami önállóságát, hogy kiegészítő része lehessen egy nagyhatalomnak s hozzá olyan nagyhatalomnak,

a melynek kötelékében állami egyénisége nem érvényesülhet, de a nagyhatalmi állás terheit fokozott mértékben hártja annak nyakába.

Ezek szerint a politikusok szerint szörnyű politikai rövidlátás Belgiumtól, hogy közös nagyhatalomná nem egyesül Franciaországgal, Romániától és Bulgariától, hogy nem vágnak nagyhatalmi szerepre Oroszországgal való egyesülésük révén s többre becsülik állami függetlenségüket, mint azt a mérhetlen szerencsét, hogy az államok társaságában egy nagyhatalom által legyenek képviselve és hadseregük egy nagyhatalom hadseregének kiegészítő része legyen.

Mert hát a nagyhatalmi állás mindenek fölött való boldogság a népekre, akár bírják azok önmagukban az ehhez szükséges kellékeket, akár a saját egyéniségük megtagadásával alkossanak belőlük idegen népekkel együtt egy mesterségesen összetakolt ugynevezett nagyhatalmat. S az a nagyhatalom, amelynek áldásaiban való részesedés kedvéért nemzeti ideáljaink örök megtagadására tanítanak bennünket, bizony csak olyan mondva csinált nagyhatalom, a mely éppen azért, mert hiányzik belőle az egységes nemzeti öntudat, sőt még az egységes állami szervezet is, a nagyhatalmi állásnak csupán csak külső mázával dicsekedhetik s a hozzá való belső erőtéljességnek egészen hiával van.

Ezért aztán ez a különböző szervezetű, különböző történelmi multu, különböző törekvésű népek mesterséges összeabroncsolásából keletkezett nagyhatalom a természetes alapokon fejlődött nagyhatalmak társaságában mindig a kibic szerepére van kárhóztatva, akit megtérnek az asztalnál kisegítőnek, felszolgálónak, néha kölcsönzőnek, de a kinek a nyereséghez nincsen jussa, legfőlebb egy kis kegyelemmorzsában van része, ha jó drukkolt a partuerének.

Ezt a szerepet játszottuk a krétai expedicióban, ahol szép egyptár milliónk eluszott azért a dicsőségért, hogy a fekete sárga lobogót is meglengethettük az angol, francia és német lobogók társaságában s ugyanilyen szerepben tetszelgünk most a kínai konfliktusnál is. Ausztriának

A „Pannonia” Paradicsom kerthelyiségében

NAGY KATONA-HANGVERSENÝ.

Szenzációs program!

Különösen kiemelve 10 és 11 óra közt a „TARTALÉKOS ÁLMA.” Ziehrertől.

Jövő napokban nagy művészeti előadások.

Jönnek a Hamilton amerikai művészek!

Tisztelettel: BÜTTNER JÓZSEF.

elenyészően csekély, nekünk pedig éppen semmi érdekünk nincsen Ázsia keleti partjain, de hát a nagyhatalmi állás nem engedi, hogy örüljünk a szerencsének, a mely a mi érdekszféránkat teljesen elkülönítette a tőlünk egészen idegen keleti népfaj önfenntartási ösztöne által a világ másik végén földidézett óriási veszedelemtől, hanem sietünk fölkeresni a veszedelem színhelyét, az itthon való biztonságunk megőrzésére véres verejtékekkel kiizzadt pénzünket, az országunk védelmére véradót szolgáltatni köteles ifjúságunkat visszük messze tengeren túlra, nem is azért, mert ott érdekeink megtámadva lettek, nem is azért, hogy országot hódítsunk, hanem csupán csak azért, hogy mi is odaülhessünk kibicnek ahhoz az asztalhoz, a hol a többi nagyhatalom életbevágó nagy érdekei fölött játszik a va banque-ot.

De nekünk — bár ott semmi keresni valónk nincsen — mégis mennünk kell, mert hát nagyhatalom vagyunk s a koncert nem lenne teljes, ha egyik hiányoznék a muzsikából. Persze itt is port akarnak hinteni a szemünkbe s azt hirdetik, hogy, ha most nem is forognak ott kockán érdekeink, de jöhet idő, midőn a mostani áldozatok mégis majd kifizetik magukat. Még Apponyi Albertet is idézték tanúnak arra, hogy Magyarország terményeinek, iparának, kereskedelmének jövője van Kínában.

Ezzel a tanuval azonban nagyon pörül jártak, mert Apponyi kereken kijelentette, hogy ő a kalandos kínai gyarmatpolitika támogatására nem kapható, mert nemcsak Magyarországnak nincs mit keresni Kínában, de a közös vámterület egésze szempontjából sincs szükségünk még hosszú ideig ilyen politikára. A monarchia kivitele számára itt van a Balkán és Kiszázia, ezen a területen kívánja a gazda-

sági érdekeink hathatósabb védelmezését, nem pedig Kelet Ázsiában.

Nos hát miért nem nyernek erélyes védelmet a mi érdekeink ott, a hol vannak és mit megyünk mi védelmezni Kínába, ahol semmi érdekünk nincsen? Hja, mi csak kibic-nagyhatalom vagyunk, akik játékot nem dirigálhatunk, hanem csak partnerünk kártyái szerint élvezzük a játék izgalmaival.

Mikor a Balkánon kockáztatott érdekeink védelmét vártuk partnerünktől, Németországtól, akkor Bismark azt mondta, hogy a Balkán nekik Hekuba; mi azonban Kínára nem mondhatjuk ugyanazt, mert a kibicnek mindenüvé kell követni a játékost, ha azt akarja, hogy őt is a társasághoz tartozónak tekintse a világ.

És ezért a nagyhatalmi állásért áldozzuk a pénzünket és a vérünket, sőt — a mi fő — állami önállásunkat is!

Hirek.

Pécs, 1900. június 21.

Sárika levizgazott.

Sok nyugtalan nap és éj után, végre felvirradt a szabadulás fényes hajnala! Ezen költői kifejezést a francia kisasszony regényének utolsó fejezetében olvastam (titokban); ez alatt t. i. az értendő, hogy elmúlt a vizsga napja és végre felderült a vakáció boldog korszaka, vagyis mamám szavait idézve: a lustálkodás ideje.

Hej, mert küzdelmesek voltak ezek az utolsó hetek, mint a háborgó tenger habjain hanykódó kis csónak harcra vadult dülő viharai, (lásd a kisasszony regényének közepe táján VI. fejezet) de hála Isten szerencsésen átestem ezen is.

A vizsga napján nagyfokú izgatottság volt rajtam észlelhető és szívem kétes bizonytalanságban dobogott, hogy vajjon a lemenő nap örömtelt arcomra veti-e bucsuzó fényét, avagy szemem hulló könyein

majd végig mulatva a tengeri kikötő valamennyi lebuját, reggel felé haza szállingóztunk.

Mikor dél felé kijózanodtam, hozzáfogtam a kassza csináláshoz. Szomorúan vettem tudomásul, hogy az éjszakai mulatozás felemészlette vagyonom legnagyobb részét és maradt még mindössze három márka és néhány pfennig.

És ez a csekélység éppen elegendő volt arra, hogy kieszközölje hazaszállítástomat Berlinbe, mert még kifutotta belőle a negyedik osztályu vasuti kocsi ára.

Tehát akarva, nem akarva közelebről megkellett ismerkednem a negyedik osztályu vonatközönséggel is. S mondhatom, hogy mióta egyszer kényszerűségből negyedik osztályon kellett utaznom, többé németországi utaimon harmad, vagy másod osztályon nem is fogok utazni.

Végig barangoltam már az egész német birodalmat — negyedik osztályon. Magyarországon talán megszólnának, ha harmadikon utaznám, de ha itt másodikon mernék utazni egyszerűen együgyűnek dekrálnának. Itt a gazdagok, a többszörös háziurak s magamfajta szegény reporternél százszor jobbmóduak negyedik osztályon járnak.

De az is bizonyos, hogy százszor inkább utazom Németországban negyedik osztályon, mint Magyarországon harmadikon.

Egész más itt az utazó közönség. Bókés, előzékeny és türelmes.

A németországi személyvonatoknak megvan az az előnyük, hogy gyorsvonati sebességgel haladnak, de viszont nagy hátrányul

tör meg az alkonyi bibor utolsó sugara? (340. lap VIII. fejezet.) Megjegyzendő, hogy nálunk nem mondják meg előre a kérdést, hogy ki miről felel, tehát egy fohász páduai szt. Antalhoz s hála a Kohn Elza értelmes sugásának, hátam mögött ült, (ámbar ez szigorúan tiltva van), ennél fogva a legválságosabb pillanatokban is mentve voltam a világtörténelem és vegytan legfogósabb kérdéseit illetőleg is. Ettől a kétőtől jegyjobban drukkoltam, mert kivált a sok történelmi évszámmal mindig hadilábon állok.

De ez a nap is lepergett az örök elmulás sötét örvényébe. (186. lap III. fejezet) és én mint szabad madár repültem ki az iskolából. Most tehát szüleim mindent elkövetnek, hogy minél élvezetesebbé tegyék számunkra a vakációt, mint pl. már többször voltunk a térzenét hallgatni, ami mint mamám mondja, amellet hogy zenei érzékünket fejleszti, igen olcsó mulatság, mert nem kerül semmibe!

Felemlítendő továbbá vacsorázás a Mátyásban, vagy a Vigadóban, amelyek közül az utóbbit jobban kedvelem, mert ott nem kell olyan feszesen ülni, viszont Margit pedig az előbbi mellett foglal állást, mert itt mindig több fiatalember társaságára van kilátása, s a fehér selyem bluzát is csak ide veheti föl.

Különben könnyű neki, mert naponként kijár a mamámmal a Darázs-fészekbe a tennispályára, a hova engem csak néha-napján visznek el, akkor is csak mint néző szerepelek. De miután még a tánciskolából igen sok az ismerősöm, mint például Dezső (VII. lyc.) és Béla (VIII. gym.), így is igen jól, mulatok, ámbar igen megkeseríti életemet, hogy tavaly a mamám a rózsaszín ruhámat csak 4 cm-terrel eresztette le. Megjegyzendő, hogy Béla holnapra randevut adott, de én meg is mondtam neki nyíltan, hogy ilyen titkos dologba nem megyek bele, sokkal is komolyabb gondolkodásu vagyok. Szerencse, hogy mamám nem hallotta meg beszélgetésünket, mert igen el volt foglalva Imre bácsival, a ki az egyik legjobb társalgó.

Papám már régen igéri, hogy elvisz Párisba a vilákiállításra, de mikor elérkezett az indulás napja, váratlanul közbejött akadályok folytán, terve ismeretlen okból hirtelen megváltozott és Páris helyett átrándultunk egy

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Negyedik osztályon.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Stettin, 1900. június 18.

Másfél évvel ezelőtt jártam utoljára Stettinben s most, hogy újra a stettini góth stülü, művészi kivitelben épült Rathaus-kellerben fogyasztom a magyar gulyásnak hirdetett »Gouliascy»-t, a melytől nem csodálnám, ha maguk a jó stettiniek is rosszul lennének, eszembe jutnak mult évi stettini emlékeim.

Vagy 36 napi tengeri utról, Braziliából tengerészek jöttek. Harminchatnapi távollét után most érkeztek vissza Európába, több egy hónapi idő után most érezték először száraz talajt lábaik alatt. Nagy szó ez s mi szárazföldi patkányok, már a mint, hogy a tengerészek bennünket hívják, nem is tudjuk felfogni, hogy tulajdonképen mi is az: harminchat napot egyfolytában a hullámozó tengeren tölteni. Már éjfél felé járt az idő, mikor hazafelé ballagtam a London városához címzett oderamenti szállodába, midőn egyszerre tengerészek vettek körül s akaratom ellenére magukkal hurcoltak.

Igazi hajsza kezdődött a józanság ellen. Végig mulattuk az éjszakát s a sörközi állapotban a vidám hollandusoknak még a magyar csárdást is bemutattam. Ők is eldalolták nemzeti énekeiket, bemutattak nemzeti táncaikat,

szolgál a rossz összeköttetés. Kisebb utaknál megfizethetetlen a német személyvonat, a nagyobb utaknál azonban a rossz összeköttetések miatt sokszor megátkozza az ember.

A negyedik osztályu vasuti kocsik közönsége szerfölött érdekes. A német falusi tanítók, jegyzők családostul nejeikkel és szolgálkival csak negyedik osztályon utaznak, a harmadik osztály utasai már jobbmódu pénzes emberek, a második osztályon az előkelőség utazik, első osztályu kocsik pedig a személyvonatokon nincsenek. A negyedik osztályu kocsik két részre vannak osztva, hölgy és férfi szakaszokra a két oldalon pedig végig fapad van állítva. Mindenki magával hozhatja pakk táskáját és podgyászát, bármily nagy térfogatu is legyen az. És már e tény is emeli a németországi negyedik osztályu vasuti kocsik hasznos voltát, mert a tul nagy podgyász díjakat nem kell külön fizetni.

Berlintől Stettinig utaztamban érdekes dolognak voltam tanuja. Egy kisebb állomáson a kupéba szállt hatalmas harmonikával a kezében egy sült porosz atyafi. Holmi hókusz-pókuszokat csinált, üdvözölte a tisztelt utazó társaságot és ajánlkozott, hogy unalomüzőül pár német dalt játszik hangszerén. Csakugyan a legnagyobb kézi ügyességet kifejtve kezelte hangszerét, természetesen nem felejtve ki a »Kein Stuhl da» és a »Kleine Wittwe» elcsélt dallamait sem. Mikor azután belefáradt a nótázásba, hasonlókép mi is a nóták hallgatásába, elővette sapkáját, hogy a kiérdemelt baksisokat összeszedje. Mi pár pfenniggel megkönnyebbültünk, a muzsika szó elnémult, a

napra Szigetvárra (fekszik Somogy megye), a hol különösen jól érzem magam, mert sokat lapdázunk a barátimmal, Izussal, a ki igen szép rendben tartja a stikkelő selymeit, amiért mamám meg is jegyezte, hogy példát vehetek róla; kertjük pedig arról nevezetes, hogy ott a ribizli és egres nem bokron terem, hanem fán, a mit én eddig még sehol sem tapasztaltam, tehát ezáltal növénytani ismereteim is bővültek.

Megjegyzendő, hogy a vizsga után igen fájdalmas volt a bucsuzás barátomtól; és abban a meggyőződésben váltunk el egymástól, hogy a vakáció arra való, hogy feledtesse az iskolában átélt küzdelmeket, de egy nagy hibája mégis van, hogy igen rövid, oly hamar elrepül! Ez ellen kellene valamit tenni, hogy legalább három hónapig tartson, miután 3 a magyar igazság és háromszinű a nemzeti lobogó is!

Sárika
polgárista.

Naptár 1900. június 22-én.

Naptár: péntek, június 22. — Róm. kath.: Paulin. — Prot.: Paulin — Görög-kelet. (június 9.) Cirill. — Zsidó: Sivan 25. — Nap két 4 óra 4 perckor; nyugszik 7 óra 56 perckor. — Hold két éjjel 2 óra 15 perckor; nyugszik délután 2 óra 30 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, hegyenkint csapadék és meleg idő várható.

— (Személyi hir.) Báró Fejérváry Imre dr. főispán, ma délután három órakor a gyorsvonattal Budapestre utazott.

— (Vizsgálatok a teológián.) A hittudományi fakultáson ma voltak az utolsó vizsgák, melyek tárgyát a Patrisztika képezte. A vizsgálaton Pozsgay József kanonok, szeminariumi kormányzó elnökölt s annak eredménye felett megelégedését fejezte ki. A vizsgálatot Rézbányay József dr. szaktanár vezette.

— (A „Pécsi Bicikli Klub“) június hó 29-én — mint már jeleztük — X. kerékpáros ünnepélyét, rendezi. Ünnepi sorrend: Június 28. A vendég kerékpárosok fogadtatása. június 28. Esti fél 9 órakor ismerkedési estély a Seccessióban. június 29. Délelőtt fél 10 órakor kerékpáros fölvonulás egy, többülésű

vonat pedig tovább robogott és leleményes muzsikuskunk a következő állomásnál egy másik kupéba szállt, hogy újabb fillérekert muzsikáljon össze. És ez az alak már évek óta utazik Berlinton Stettinig, Stettintől Berlinig — negyedik osztályon, naponként háromszor is és miként hallottam, már szép házat, kis gyümölcsöst és jó termőföldet muzsikált magának össze. Nala az utazás jól kifizeti magát, üzlete kevés tőkét igényel és nem sok fáradsággal jár. Mikor Stettinből Berlinbe visszautazam, ismét volt alkalmam csekély 5 pfennigért szórakoztató muzsikáját hallgatnom.

A mult évben Münchenből utaztam Berlinbe. Bajorországban még a személyvonatokon sem közlekednek a negyedik osztályú vasuti kocsik s így csak takarékoság kedvéért Hóftól, a bajor határtól utazhattam negyedik osztályon. Mulatságos alakjai voltak a társaságunknak a borotvált képű, pantallóban járó bajor parasztok. Keveset dohányoztak, de annál többet tubákoztak. Megkináltak engem is tubakkal, mert a tubákos szelence kézzől-kézre járt, szippantottam is belőle nagyokat és prüszszenttem még nagyobbakat a derék bajorok nagy öröme. Persze nem volt se vége, se hossza a »prosit« kívánságoknak. Mialatt sorra járta az utasokat a tubákos szelence, csudálatoskép csak én trüszszögtem egyre-másra, a többiek már hozzászórtak a tubák élvezéséhez, csak az én orrom nem állta ki trüszszénés nélkül. Volt egy talián is a társaságunkban, a ki majd megfulladt, úgy kacagott az orrom szakadatlan gyors működésén. No, de segítettek a baján a lurfangos bajor pa-

és motor-gépeken. június 29. d. u. fél 3 órakor kivonulás a versenypályára. június 29. d. u. fél 4 órakor a versenynek kezdete. június 29. Esti 8 órakor a díjak ünnepélyes kiosztása és bucsu-bankett a »Vadember« szálloda nyári helyiségében.

— (Te Deum.) A pécsi püspöki jogakadémia vizsgálatának befejezte után az igazgatóság ünnepélyes hálaadó isteni tiszteletet, Te Deumot tart az akadémia polgársága részére vasárnap, j. hó 24-én, délelőtt kilenc órakor.

— (Jézus szent szívének ünnepe.) Holnap (pénteken) lesz Jézus szent szívének ünnepe, mely ugyan nem pirosbetűs ünnep a kalendáriumban, de azért a katolikus egyház a hívekkel egyetemben nagy fényvel üli azt meg. Holnap kilenc órakor ünnepi mise lesz a székesegyházban és a belvárosi templomban is ünnepi ájtatosságok tartatnak Jézus szent szívének tiszteletére.

— (Iskolás gyermekek öröme.) Valamelyik elemi osztálynak valószínűleg holnap vizsgálja, még pedig nagy vizsgálja leszen, melynek az a nagy jelentősége van a tudomány-szomjas csemetékre nézve, hogy vagy két és fél hónapig, még ha akarnának sem mehetnének iskolába. E feletti örömeben egy ökölnyi nagyságu mezitlábás nebuló, egyik kollegáját, mert az nem kiabálta vele torkaszakadtából, hogy éljen a vakáció s nem vagdosta vele egyetemben könyveit a földhöz, úgy mellbe ütötte, hogy szegényke összeesett s a járókelőknek kellett felvenniök. Jó ideig hangot se tudott hallatni s mikor végre megjött a hangja, a sirástól nem tudott a kérdésekre felelni. A durva lelkületű iskolásfiu pedig tudatában annak, hogy rossz fát tett a tűzre, eliramodott s hazáig tán meg sem állt.

— (Papszentelések.) A helybeli szeminarium végzett növendékei tegnap este kezdték meg a felszentelések előtt tartatni szokott lelkigyakorlatokat. A megyés püspök

rasztok. Nosza rajta megkinálták őt is tubakkal, de a talián tovább kedélyeskedett és nem fogadta el. Erre aztán sértve érezték magukat a jó bajorok és a talliánt bizony-bizony majd kidobták a robogó vonatból. Végre is kénytelen volt a tallián a tubákból kóstolót venni és most már ő prüszszögött és én kacagtam.

Egy öreg jóképű bajor földműves saját-ságos tájszólásu német beszédét alig tudtam megérteni. Azt azonban kivettem beszédéből, hogy mindenáron az én helyembe szeretne lenni, hogy a német birodalom hatalmas fővárosát legalább egyszer életében ő is láthassa. A német császárról azonban nem a leglelkesebben beszélt, mert a bajorok nem rajonganak Vilmos császárért, ők csak a bajor királyért tudnak lelkesedni.

A bajor batártól nem messze tiroli vándor népének jöttek be kupénkba. Tetszetős nemzeti öltönyükben hárfá kíséret mellett énekeltek azokat a felejthetetlenül kedves és bájosan hangzó tiroli népénekeket. Bábajos hangokat csaltak ki a hárfá hurjaiból és olyan kellemesen vegyült a hárfá hurjainak pengetése a robogó vonat zakatolásába és dübörgésébe és mikor elhangzott a dal, felhagytak a hárfá hurjainak pengetésével, csak úgy hullottak a tiz pfenniges pénzdarabok a szemrevaló csinos tiroli népének nő ölébe. Bizony senki sem sajnálta tőlük, jól megérdemelték, azután a következő állomásnál szépen elbucsuztak társaságunktól, átszálltak más vasuti kocsiába, andalító zenéjükkel másokat szórakoztatni.

Az osztrák határ felé járt vonatunk, ke-

vasárnap fogja feladni nekik az alszerpapságot, majd a szerpapságot s végre áldozó papokká fogja őket ordinálni a jövő héten.

— (Zenés mise.) Hogy Hettyey Sámuel megyés püspök a zenés misék rendezésének megengedte, hogy Péter és Pál ünnepén a székesegyházban a püspöki mise alatt instrumentális misét adhassanak elő, már megkezdtek a próbákat, melyek a műkedvelő tagok élénk látogatása mellett a legnagyobb kedvvel folynak. A főpásztor kegyes engedélye a műkedvelők kedvét, ambícióját nagyban fokozta. A rendezőség ez alkalomra J. G. Eduard Stahle »Missa solemnis«-ét (Op. 67.) fogja előadatni, melyet különben egyszer már énekeltek s melynek valódi értékét volt alkalmunk már méltatni. A püspök bevonulásakor Jos. Gruber »Ecce sacerdos magnus«-át fogják énekelni. A »Te Deum«-ot J. Mitterer írta, nemkülönb az offertoriumot: »Constitues eos principes.« Mint a felsorolt műveket ismerjük, egytől-egyig kipróbált egyházi zeneművek, melyek tehát minden kívánalomnak megfelelnek.

— (Érettségisek bucsuja.) A helybeli főgimnázium leérettségizett növendékei tegnap bucsut vettek az intézettől, kikapván az érettségi bizonyítványt. Régi szokás szerint a reggei diákmisén meggyóntak, illetve megáldoztak s így hagyták el az intézetet, mely a legtöbbet atyai szeretettel dédelgette, nevelte a társadalomnak.

— (A komlói nagyharang.) Bizonyára emlékeznek még olvasóink arra a német-magyar csete-patéra, mely Komlón az ottani magyarság s a letelepedett németek közt folyt le s mely — mint azt annak idején megirtuk — körülbelül egy hónappal ezelőtt, majális alkalmával tekintélyes verekedéssé fajult. A dolognak tulajdonképeni alapja az volt, hogy a komlói magyarokra, ha meghaltak, a templom nagyharangjával harangoztak, míg a németeket csak a kisharang csilingelő szava kísérte utolsó utjokra. — Most a napokban történt,

zemben magyar könyvet tartottam, a vidék egyhanguságában nem volt, mitgyönyörködnöm, tehát inkább olvastam. Volt társaságomban még egy magyar is, a ki határszálon, Ratiborban jól ellátta magát német szivarokkal, illatos cigarettákkal. Át akarta őket csempészi az osztrák határon, hogy otthon Magyarországon külföldi szivarokkal és cigarettákkal kedveskedhessen övéinek. Hogy magyar könyv volt a kezében, figyelmessé lett rám az egyik utas, hosszasan megfigyelt azután hozzámjött és bemutatkozott, magyar kereskedőnek mondta magát, a ki Hamburgból igyekszik hazafelé, miután Hamburgban már jó lóvásárt csinált. Szó, szót követett, örültem, hogy magyarral beszélhettem, egyszerre csak felteszi e kérdést lókupec utitársam:

— Hát szivarokat földi visz-e haza Magyarországra, jó keletje van ám odahaza a finom csempészett német dohányynak, nézzen ide én annyit viszek magammal, hogy akár dohány üzletet nyithatnék az Andrassy-uton.

S hamiskás mosolylyal titoktartásra intve mutatott a szivarokkal, cigarettákkal kibélelt kajakájára és nadrágjára. Mozdulni is alig tudott, mert ruhája úgy ki volt bélelve szivarokkal.

Elkacagtam magamat:

— Én bizony nem teszem kockára egy pár csempészett szivarért egyéni szabadságomat. A mult évben is láttam, hogy a vámőrök két uriasan öltözött embert tartóztattak le Oderbergnél, dohánycsempészés miatt.

Magyar utitársam azonban, a kivel Ber-

midőn Salamon József királyi tanfelügyelő a komlói iskolában az évről-végig tartó vizsgálatokat tartotta, hogy a vizsgát egy cselédleány zavarta meg, ki az egyik kis tanulót azzal hívta haza, hogy édes atyja meghalt. Miként a tanfelügyelő tudakozódása folytán kitűnt, a fiúnak elhunyt atyja az első áldozata volt annak a német-magyar csete-patéból folyó, pünkösdi verekedésnek. Ezt az embert verekedés közben fejbe ütötték, minek következtében agyvelőrázkódást szenvedett és ebbe bele is halt. Időközben persze helyreállt a faluban a béke s ez a szerencsétlen áldozat volt az első, kit a békekötés nyilvánvaló jeleként a nagyharang zúgása mellett kísérték ki örök nyugalomra. A községben különben most mély csend uralkodik, a tanító ellen emelt ama vád, hogy germanizálni akarja a tanulólajusgot, szintén alaptalannak bizonyult s most a község szemlátomást gyarapszik, lakossága a kedvező gazdasági viszonyoknál fogva jómóduvá lesz. A komlói bányatelepi állami iskola új épülete is már e héten tető alá kerül.

— **(Elfogott sikkasztó.)** A zalaegerszegi törvényszék 1898. óta körözötti sikkasztás miatt Sabján János, alsónemesapátii születésű egyént. A sikkasztó mindegy ideig meg tudott lenni inkognitójában s nem került kézre. Most azonban Patacon felismerték és elfogták. Az elfogott sikkasztót átkísérték a zalaegerszegi törvényszékhez, hogy az végezzen vele a sikkasztásért.

— **(Rendkívüli közgyűlés.)** A pécsi csizmadia és cipész betegsegélyző pénztár jövő hó tizenötödikén (vasárnap) délután 2 órakor a városháza közgyűlési termében Reisch János elnöklete alatt rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlésen több sürgős egyleti ügyet fognak elintézni.

— **(A kösvágóhid építése.)** A városi új kösvágóhid építését ellenőrző bizottság tegnap délután 4 órakor a városháza gazdasági tanácstermében ülést tartott. Az ülésen résztvettek: Oberhammer Antal tb, főka-

lindól kezdve együtt bumliztam át a nagy német alföldet, táskájára mutatott:

— Nezzék, a táskám feneke finom szivarokkal van kibélelve, a vámőrök nem is vehetik észre, hogy dohányt akarok átcsempészni a határon.

A lókupec nevetett és biztosra vette, hogy mindketten kikerülnek az oderbergi vámőrök figyelmét.

Végre estefelé elérkeztünk Oderbergbe, hol minden utas holmiját megvámolás végett átvizsgálják. A vámőrök figyelmét minden baj nélkül kikerülte a hamburgi lókupec, azután barátomra került a sor.

— Van-e szivarja, vagy cigarettája, kérdé a vámtiszt.

— Nincs egy parányi sem.

— Nincs? . . . Hát ez mi? . . . Tartóztassák le azonnal! . . .

Ugy bizony, a hamburgi lókupec egyszerű spion volt, a ki tévutra vezetve magyar barátomat, árulója lett.

Már előre besugta a vámőröknek, hogy magyar barátom, hol és mennyi szivart rejtett el. Természetesen fáradságért busás osztalékkal honorálták a vámőrök magyar barátom büntetés pénzéből. És ez az alak a spionkodásból már szép pénzt takarított meg magának.

Oderbergnél nemcsak kivándorló magyarokkal találkoztam, hanem egy 21—22 éves fiatalemberrel is, a ki New-Yorkból jött haza Magyarországra katona kötelezettségének három évig eleget tenni. Ilyen ember is kevés

pitány, gazdasági tanácsos helyettes, mint elnök. Rauch János főmérnök, Szmik Antal osztálymérnök és Guth Béla harmadaljegyző, mint jegyzőkönyvvezető; továbbá jánosi Engel József, Piacsek Gyula és dr. Löwy Lipót bizottsági tagok. A bizottság elhatározta, hogy az építkezésekből előálló megtakarításokból a sertésólak falai a terbevetett mészvakolat helyett portlandi cementtel vakoltassanak.

— **(Ellopott zsebóra.)** Mészner János, szabolcsbányatelepi lakostól ellopták a minap ezüst zseboráját. A káros feljelentést tett és a megindult nyomozás során kitűnt, hogy az órát Perger Antal gödrei lakos lopta el, a ki már tul is adott azon. A tolvajt feljelentették a bíróságnak.

— **(Halálozás.)** Issekutz István, első-éves hadapródiskolai növendék, tegnap délután tizenhatéves korában meghalt. Temetése holnap (pénteken) lesz a katonai csapatkórházból. Az elhunyt fia volt Issekutz István, gyulafehérvári ügyvédnek.

— **(Öngyilkos jelölt éjjeli őr.)** Mészáros József jelenleg hássági lakos már öreg ember, olyan öreg, hogy csak néhány esztendő választja el a sirtól, hol fáradt teste nyugalomra talál. De Mészáros József nemcsak öreg, hanem türelmetlen is, nem akarja bevarni, míg eljön az ő ideje, hanem siettetni akarja a kaszást, a ki elől oly igen sokan szívesen elmenekülnének. Az öreg, hatvan esztendősen ember, ki még néhány év előtt, míg birta, éjjeli őr volt, a napokban öngyilkosságot akart elkövetni. Mikor estefelé a fia, annak felesége és unokái pihenőre tértek, kiment a kertbe s ott egy terebélyes almafára akarta magát felakasztani. Már a nyakába kerítette a hurkot, mikor a kertben foglalatokodó béréslegény észrevette és megakadályozta végzetes szándékának kivitelét. Mikor a megrémült család az öreg ember öngyilkossági szándékának oka iránt tudakozódott, az öreg csak úgy busan lehajtotta fejét, valami megdöbbenő, lájdamas sóhajjal nyögte:

— Unom már az életemet!

akad az Amerikába kivándorolt hadkötelesek között.

Április hó elején szintén Berlinbe vitt utam. Ekkor láttam Oderbergnél, hogy mily óriási arányokat ölt a magyarok kivándorlása. Hamburg-felé igyekeztek és a személyvonat negyedikosztályu szakaszait valóságos megostromolták. Végre is kénytelen volt a vasuti főnökség intézkedni és csupa negyedik osztályu kocsiokból összeállítva a kivándorlók részére Hamburgig külön vonatot indítani.

És negyedik osztályu kocsiokon már csak azért is praktikus dolog utazni, mert feleségnit kell a vitelbért fizetni, mint a harmadik osztályon. Oderbergtől Berlinig csekély 10 márka 40 pfennigért viszik el az utast 24 óra alatt. 520 kilométernyi távolság ez és kilométerenként 2 pfennig vitelbért kell fizetni.

Az utasokkal csakhamar megbarátkozik az ember, mert a jobbmóduak is negyedik osztályon járnak, szem előtt tartván a német takarékoságot. Igen, a német mindenben, még az utazás módjában is takarékos, de nincsenek is ott olyan pénztelen állapotok, mint minálunk. A német egész életén át takarékoskodik, összekuporgatja pénzét és úgy hal meg, mint egy gróf, már a magyar egész másképp cselekszik; a magyar egész életén át úgy él mint egy gróf, a takarékosághoz nem ért és úgy hal meg, mint egy koldus. Legalább a legtöbb esetben így van.

Németh Péter.

— **(Keresnek egy híres embert.)**

Azok előtt, a kik ismerik a Bakony rablóromantikáját, tán még ismeretlen lesz a Boglár Ferenc neve, ki tulajdonképeni mesterségét, a fosztogatást, már mint hat éves gyermek a Gligor bandájában kezdte meg, hol kém szolgálásokat teljesített a rabló-bandának. A bakonyi rablóromantika megszüntével Boglár Ferenc is »tisztességes« ember lett s mint az ilyen elkorcsosodott betyárok legtöbbje, községi szolgálatban tengette életét. Ugy látszik azonban, »a jó vér nem tagadja meg magát«, mert Boglár Ferenc mostanában, mikor már jóval tul van az ötven éven, megint rossz fát tett a tüzre. Egy a határőrvidékről érkezett körözvény szerint rablógyilkosság vádjával terheltlen körözik Boglár Ferkót, ki azóta a jó ég tudja, merre ütötte fel sátorfáját.

— **(Pályázatok Boszniában.)** A bosnyák-hercegovinai kormány pénzügyi szakaszában egy pénzügyi fogalmazó segédi és pénzügyi fogalmazó gyakornoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények a bosnyák-hercegovinai kormány pénzügyi szakaszához folyó évi július hó 15-ikéig adandók be.

— **(Agyonvert veszett kutya.)** A napokban hirt adtunk olvasóinknak arról a veszett ebről, mely Rác-Kozáron egy öt éves leánykát megmárt. A kutyát — mint értesülünk — sikerült most a ráckozári határban agyonbunkózni. A kutyát most állatorvosi boncolás alá veszik annak megállapítása végett, hogy tényleg veszett volt-e.

— **(Kaposvári honvédek Pécsen.)** Az idén Pécsen tartandó ezredgyakorlatokra tegnap délben érkeztek meg a pécsi m. kir. 19-ik honvédgyalogezrednek Kaposvárott állomásozó 3. és 4-ik zászlóaljai Schneider József ezredes vezetése alatt. Az érkező zászlóaljak elé Cserkutig ment ki az ezrednek a pécsi zászlóalja Zech tábornok, Pannos Alajos alezredes dandárparancsnok és a cs. és. kir. 52-ik gyalogezred zenekara. A pécsi m. kir. 8-ik honvédhuszárezred tisztjei közül Matiegka százados, Majorossy és Fördös főhadnagyok vettek részt a honvédek fogadtatásában. A mai napot a pihenésre szentelték az érkező honvédek, este társas vacsorája van a tiszteknek a Hajó szálloda éttermében, holnap reggel pedig kezdetüket veszik a hadgyakorlatok.

— **(Mohácsiak Baján.)** A bajai iparkiallítás nagyszerűsége seregéstől vonzza az érdeklődőket. Mohácsról már mult vasárnapon is igen sokan mentek Bajára. Tegnap folyó hó 20 án pedig egy több mint 200 főből álló társaság indult el Mohácsról Seinkovics Károly főszolgabíró vezetése alatt. Az expedíció ünnepélyes fogadtatásban részesült. Délben bankett volt.

— **(A mi sok bajjal jár.)** A Majláth-utca egyik háza udvarán az éjjel valami csirkefogó járt. Feltörte az aprójószágólat s elemelte onnan az ottlevő tollas jószágokat. A káros ma felment a rendőrségre s bejelentette az esetet. Hanem jegyzőkönyvet nem vétezt fel a panaszáról s egészen a rendőrség ambíciójára bizta, hogy nyomozza-e vagy sem az ismeretlen csirkefogót. Mert szerinte sok bajjal jár a dolog. Ő ugyan nem ír alá jegyzőkönyvet s nem megy rendőrségre, vizsgálóbíróhoz, törvényszékre s tudja jó ég, még hová! Inkább veszni hagyja az ellopott aprójószágokat, bárha van vagy huszonnyolc korona kára!

— (**A vágóhídi szabályrendelet.**) Az új közvágóhíd szabályrendeletét ma délután 5 órakor a helyszínen tárgyalta *Reeh* György tanácsos elnöklete alatt. A tárgyalásra a bizottsági tagokon kívül az összes pécsi mérnökök és hentesek is meghívottak.

— (**Kivágott gyümölcsfák.**) *Egedi* József, velini lakos szőlőjében a minap tizenkilenc gyümölcsfát kivágtak. A káros feljelentésére megindult nyomozás során még eddig nem tudták megállapítani, ki volt a tettes. Pedig megérdemli, hogy becsukják érte s a kivágott gyümölcsfák közül a legvastagabbal verjenek fá — huszonötöt.

— (**Jelentés a vizről.**) A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a Tettye forrás vizszolgáltatási képessége t. hó 21-én reggel hat órakor 5100 köbméter.

— (**A templomi zeneegyesület**) eszmeje a megvalósulás állapotába jutott. A zenés-misék rendezése, mely a szép ügyet eddig is oly diadalmas sikerekre vezette, tegnap megállapította a szervezendő egyesület alapszabályait s ezek elfogadása végett *ezenel alakuló gyűlést hív egybe* 1900 június 24-ik napjának d. e. fél 11 órájára a városháza közgyűlési termébe. A legszélesebb körben meghívók bocsátatnak ki, hogy a megalakulás a korszakot alkotó ügyszé méltó részvétellel menjen végbe. A kik tévedésből meghívót nem kapnának, valamint az *ügy minden barátja ezen az uton* kéretnek fel, hogy a jelzett időben megjelenni sziveskedjenek. Közvetlen tapasztalataink szerint a templomi

zeneegyesület alapításának ügye általános érdeklődésnek örvend annyira, hogy e tekintetben a *felsőbb papi körök* járnak elő jó példával, a mi már magában véve is sokat mondó jelenség.

— (**Pályázat.**) A szigetvári királyi járásbírósnál egy albirói állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökéhez.

— (**Új anyakönyvvezetők.**) A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök *Somogyvármegyében* a teleki anyakönyvi kerületbe tartozó *Tekerespusztát* a karádi anyakönyvi kerülethez csatolta át. Továbbá a somogyvári anyakönyvi kerületbe *Tóth Imre* segédjegyzőt, a toponáriban *Rozner István* segédjegyzőt, a kilitibe pedig *Mácsék Nándor* segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és *Mácsék Nándort* a házassági anyakönyvvezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— (**Vasutasok kitüntetése.**) A király a vasuti ügyek terén szerzett érdemeik elismerésül *Ludvigh Gyula* miniszteri tanácsos és a magyar államvasutak igazgatósági elnökének a másodosztályú vaskorona-rendet, *Robitzek Sándor* miniszteri tanácsos és a magyar államvasutak igazgatójának a Lipót-rend lovagkeresztjét és *Perner Gyula* magyar államfőfelügyelőnek a királyi tanácsosi címet, mindnyájuknak díjmentesen, adományozta.

— (**A hazaáruló büntetése.**) A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter

Novacovici György kolozsvári egyetemi II. éves joghallgatót, a magyar állam üzelmei és nemzetiségi izgatása miatt ellene indított fegyelmi vizsgálat alapján, az összes magyarországi főiskolákról egyszersmindenkorra kizárta, oly hozzáadással, hogy ha nevezett joghallgató netán Magyarországon kívül bárminemű felső tanintézetben végbizonyítványt, vagy oklevelet szerezne, ez Magyarországon nem fog érvényesülést birni, illetőleg nem fog honosítottatni.

— (**A lélekkufárnó.**) Egy fiatal falusi menyecske, akit elhagyott az ura, bejött tegnap Pécsre s egy kofaasszony ismerősehez szállt. A kofaasszony azután csakhamar telebeszélte a fejét a pécsi aranyállapotokkal, hogy itt milyen könnyen lehet pénzt szerezni, milyen hamar szert tehet az olyan fiatal menyecske, mint ő, jó pénzes udvarlókra s a falusi asszonyka engedve a lélekkufárnó csábitásának, korcsmárról korcsmára járt vele s mulatott a horogra akadt udvarlókcal, míg csak a rendőrség el nem csípte őket. A lélekkufárnót öt napi lezárásra ítelték s a menyecske is kapott egy napot. Legalább addig pihenhet.

— (**A pálinka.**) *Bognár András* nap-számos tegnap este sokat vett be a geberduszából s ilyen állapotban botrányt csapott a Jókai-téren. A rendőrök fogták le s vitték be a torony alá, hol most ül s kialudhatja a fejéből a pálinka mámorát.

— (**Ráth Mór**) könyvkereskedése *Budapest, Haas-palota*, ajánlja mindazoknak, kik Párisba, Londonba, a Continens többi nevezetesebb városaiba, fürdőibe, üdülő helyeire (Svájc stb.) készülnek, a mennyiben léteznek, magyar nyelvű, de különösen nagy választékban francia, angol, német vasuti utmutatókat, Baedeker, Meyer és hasonló utazási

pillanatban puffantotta le a generálist. Erre eszeveszetten futni kezdett az egész angol csapat. Istenigazság ez, tábornokom!

A vezér mosolygott.

— Vagy helyesebben mondva: fényes bizonyítéka annak, hogy a mi embereink sokkal jobban lőnek, mint az angolok. Eddig a jószerecsse hozzánk pártolt, Frank Müller, de mi lesz ezután? Ki tudná megmondani?

Müller némán sétált fel s alá a szobában.

— Megmondom én — szolt néhány percnyi szünet után.

— Az lesz a vége, hogy ismét a mienk lesz ez a föld. A fegyverszünet már e mellett bizonyít. Csak a kedvező alkalmat várják, hogy engedjenek nekünk. Visszajárunk az országot és ön lesz a köztársaságunk elnöke.

— Igaza lehet. Az angol kormány épp úgy elvesztette a fejét, mint a katonái. Azt hiszem, csakugyan a kedvünkben fognak járni. És ez több, mint egyszerű győzelem. Ez a búrok diadala egész Dél-Afrikában.

Burgers még sem volt bolond, mikor a nagy holland-köztársaságról beszélt. Legutóbb kétszer voltam Angolországban s keresztül-kasul tanulmányoztam az angolokat. Én mondom Frank, Angliát a kereskedelme tette nagygyá s a kereskedelme fogja tönkretenni. Vajha beteljesülne jóslatom!

— Igen — folytatta szenvedélyes hangon — Afrika legyen az afrikaiaké és legelsőbben is Transzvál a transzváliaké. Septone bölcs ember volt. Ő ebből az egész földből angol boltot akart csinálni s a feketéket bolti szolgáknak szánta. Egyébként halálával tartozunk az angolok-

MÁSODIK KÖTET.

TIZENHETEDIK FEJEZET.

Coetzee Pretoriába jön.

Négy héttel később, hogy John a golyó leterítette, már annyira jól érezte magát, hogy erőnek erejével vissza akart menni a táborba. Március 20-ika volt. A kertben ültek Jess és John. Csönd. A leány cifraságot hímezett, a kapitány olvasott.

Hirtelen megtörte a némaságot John.

— Mire gondol, Jess?

A leány összerázkódott.

— Miért kérdezi?

— Mert szeretném tudni, merre csapong a gondolata. Mosolygott.

— Ostobának tartana, ha megmondanám, mire gondoltam. Hanem valamit mégis elárulok: az is eszembe volt, hogy ideje volna már, ha Bessiehez menne. Bizonyára nagyon aggódnak már önért.

— A szabadulás már közel van — jegyezte meg John. Már két hónapja, hogy ostromzár alatt vagyunk s a pretoriaiak biznak benne, hogy az angol szuronyok egy szép napon megvillannak s szétkergetik a búrokat.

Jess tagadólag intett.

kézikönyveket, térképeket, helyi tervrajzokat stb. 1900. évi kiadásokban, továbbá utazási olvasmányt minden nyelven, kis kézi szótárakat és beszélgetéseket, szóval mindazt, a mi a turistát tájékoztatja és szórakoztatja.

— **(Oroszlán a kertben.)** Izgalmas jelenet történt a minap a württembergi Cannstadt város színháza körül levő kertben. Az ottani cirkuszban egy oroszlan-szelidítő végezte mutatványait s hogy megmutassa, mennyire sikerült a vadállatot megszelidítenie, az oroszlant, csupán egy órától kísérve, a színház körül levő kertben sétáltatta. A színházba menő emberek között nagy félelmet okozott a sivatag királya s ijedten tértek ki az utjából. A vadállat egy ideig nyugodtan járt öre mellett, de aztán hirtelen elvált tőle s egy gyermek felé tartott. A gyermek, a francia konzul fiacskája, ijedten el akart futni, de megbottlott és elesett. Az oroszlan rátette talpát a gyermek arcára s az éles karmak megsebeztek úgy, hogy több sebből vérezni kezdett. A gyermek nagyatyja rávetette magát a vadállatra, de az oroszlan őt is megsebesítette. Szerencsére a következő pillanatban odaérkezett az ör s ketrecébe vitte az oroszlant. Egy jelenlevő orvos azonnal bekötözte az öreg embernek és a gyermeknek a sebeit, a melyek nem veszedelmesek. A közönség, a melynek sorában nagy pánikot okozott az oroszlan, erre szintén megnyugodott. A cirkusz igazgatósága azonnal fölbotolta az oroszlan-szelidítő szerződését s nem engedte, hogy a kellemetlen incidens után többet fellépjen.

— **(Ujfajta kényszerzubbonnyok.)** A közönséget általában aligha fogja érdekelni ez a hír, mert hiszen ama szerencsétlenekről szól, csupán, kik távol a világtól, valamely mohos falu épület zárkájában senyednek, kiknek megbomlott agya nem képes tiszta gondolatot fogni. Arról van szó, hogy odafönt a székesfővárosban, valami ügyes keztűs egy ujfajta, gumiból készült kényszerzubbonnyot talált föl, melynek ama előnye mellett, hogy az eddigieknél sokkal szorosabbra fogja a megfékezendő elmebeteg, az az előnye is van, hogy nem okoz fájdalmat a betegnek. Az ujfajta kényszerzubbonnyot odafönt a fővárosban egy higiénikus bizottság megbirálta s úgy látszik célszerűnek találta, mert a belügyminiszter egy leiratot intézet az összes törvényhatóságokhoz, melyben a megfigyelő osztályokkal bíró kórházaknak megpróbálásra ajánlja az új fajta kényszerzubbonnyokat.

— **(Gyermek száj.)** Valahol a Hegyháton történt az iskolai évszázó vizsgán, hogy hol, nem áruljuk el. Személyek: Tanító, Misi, a kurátor fia.

Tanító: No, Misi, meg tudnád-e mondani, mennyi marad, ha háromból kettőt elveszünk?

Misi: Egy sem.

Tanító: Vigyázz csak fiam. Ha van három almád . . .

Misi: Ha van három almám . . .

Tanító: És kettőt megeszel . . .

Misi: És kettőt megeszem . . .

Tanító: Mennyi marad?

Misi: Egy sem.

Tanító: No-no, ne légy oly szeles. Egy talán mégis marad?

Misi: Nem.
Tanító: Jaj, de nehéz fejed van. Hányan vagytok ti otthon?

Misi: Hárman.

Tanító: És pedig:

Misi: Édes apám, édes anyám, meg én.

Tanító: No, most vigyázz. Ha édes apád a mezőre megy, te meg az iskolába, hányan maradnak otthon?

Misi: Ketten.

Tanító: Gondolkozz csak. Hányan?

Misi: Ketten.

Tanító: (mérgesen) Kicsodák?

Misi: Édes anyám, meg az ispán.

Hogy e felelet kielégítette-e a tanítót, nem tudni, de hogy többet nem kérdezte a Misi gyereket, az bizonyos, lévén az ispán — sógora.

— **(Agyonverte a kocsisát.)** Eszéken az ottani polgármesternek, Bartolovics Károlynak a fia a náluk alkalmazásban levő kocsis, a 21 éves Karjaros Ferencet, úgy megverte, hogy ez öt napi kínlás után meghalt. A bűnvádi eljárást a fiatal Bartolovics ellen megindították.

— **(A délafrikai háború és az indiai éhínség.)** Ez a két dolog úgy kerül egymás mellé, hogy mindkettő az angolokat terheli és összehasonításukban éles világításban mutatja az angol társadalom önzését. Egy amerikai lapnak jutott eszébe ez az összeállítás, a melylyel ezután kemény kritikát mondhat Anglia fölött. E szerint Indiában jelenleg mintegy 80 millió ember küzdök az éhhalállal és Anglia, a mely mérhetetlen gazdagságot merített Indiából, mindössze 125.000 font sterlinget áldozott az éhínség leküzdésére.

— Nem bizom az angolokban. Ki fognak bennünket éheztetni, már nem is sok kell hozzá.

Néhány perc múlva eltávozott Jess. Az utcán ismerőssel találkozott. Alig hitt szemének, mikor meglátta.

— Coetsee! Coetsee! — kiáltott utána.

Az öreg búr csodálkozva nézett rá.

— Maga az, Jess kisasszony! Igazán váratlan találkozás.

— És maga itt? — álmélkodott Jess.

— Béke-követ vagyok. Foglyokat akarok cserélni a kormány megbízásából.

— Miféle kormánynak a küldöttje ön?

— A triumvirát parancsát követem.

Menni készült.

— Maradjon egy percre még. Kérni akarok valamit.

— Nagyon sietős a dolgom. Frank Müller Rooihuis Kraalban várakozik rám a foglyokkal.

— Utleveleire volna szükségem Niel kapitány részére, aki haza szeretne menni.

— Ki hallott még ilyesvalamit! Hogy utlevelet szerezzek. Hiszen ez teljesen lehetetlen. Hanem mindent megteszek azért a barátaimért. A tűzbe megyek értük. Talán, talán . . . Majd meglátom. Hol találom? Ebben a házban? Jó.

TIZENNYOLCADIK FEJEZET.

A nagy ember.

Néhány óra múlva a felkelők egyik vezére előtt állott Coetsee. Frank Müllert már ott találta.

— Mi ujság, mynheer? — fogadta a tábornok a követet. Igaz, a foglyokkal bibelődik. Nos?

— Igaz is — folytatta a tábornok, anélkül, hogy a feleletet bevárta volna — azt hallottam néhány nap előtt, hogy magában nem szabad bizni. Én persze nem tudom, hogy igaz-e ez a hír, sőt nem is hiszek benne. De ha mégis volna valami a dologban, szavamra, cafatokra korbácsoltatom a testét, azután agyonlövtem s hulláját ajándékba küldöm az angoloknak.

— Esküszöm — dadogta halálra rémülten Coetsee.

— Ne esküdjök barátom, hanem inkább ne kényszerítsen arra, hogy a szavamnak ura legyek.

Coetsee ezután rémüldözve botorkált kifelé.

— Köpönyegforgató, gyáva gazember — mondta utána a tábornok. Meg lehet vásárolni jóra, rosszra, aki többet kínál neki, azé a lelke. Hanem most alaposan ráijesztettem. El is feledtem — fordult most Frankhoz — hogy elismerésem fejezzem ki a majubai csatában tanúsított hősiesség magatartása fölött. Milyen fényes diadalt vívtunk itt ki! Hányan voltatok, mikor a hegyet elfoglaltátok?

— Nyolcvanan.

— És a csata végén?

— Százhetvenre szaporodtunk a szökevényekkel.

— És hányan estek el közületek?

— Hárman; egy meghalt, kettő pedig súlyosan megsebesült.

— Regébe való vitézség! És egy angol tábornokot is megöltetek. Ki lőtte le?

— Breytenbach. Colley fehér kerdőt lobogtatott, e

sére. Ezzel szemben a délafrikai háború, amelynek eldöntésénél legfeljebb 300.000 emberéletéről van szó, eddig 150 millió font sterlingbe került Angliának, vagyis erre Anglia eddig is már több mint ezerszer annyit áldozott, mint a mennyit az indiai szükölködőknek juttatott. Hogy plasztikusabban fejezzük ki magunkat, a háború minden másodpercben annyi költségbe került, a mennyiből tíz ember négy hónapig megélhetne; Anglia azonban, ime, jobbnak látja, hogy amúgy csalekedjék.

— **(Halálra gázolt mérnök.)** Takács Imre eszéki vasuti mérnök Londjicánál tegnap a szlavonai helyi érdekű vasutról lebukott s az arra robogó tehervonat alá került, mely halálra gázolta. Takács, nőtlen 33 éves férfi volt.

— **(Véres esküvő.)** Egy rémdrámára való anyagot szolgáltat egy amerikai szerelmi házasság, melyet közvetlenül az esküvő előtt kettős gyilkosság előzött meg. Raines Anna, egy ültetvényes 17 éves szép leánya Doolei Coutyban Georgia államban, egy szomszéd ültetvényes 3 évvel idősebb fiának könyörgéseire kimondta a boldogító igent, jegyet is váltottak, de a leány atyja azzal a kijelentéssel, hogy leánya még nagyon fiatal, az esküvőt három évvel elhalasztani óhajtott. A fiataloknak ez nem tetszett, összebeszéltek a helység lelkészével és elhatározták, hogy az esküvőt már a legközelebbi vasárnapon megtartják. A mikor ez a nap elérkezett, Gleaton Dudley, a vőlegény, Columbus nevű öccsével megjelent Raines házában, hogy Annát miqt rendesen a templomba kísérje. A leány, ki teljesen fölkészülve atyjával a verandán ült, fölugrott, megcsókolta az öreget és a lépcsőkön lefelé sietett. Az öreg azonban megneszelte, hogy itt mi készül és rákiáltott a leányára, hogy maradjon odahaza. A vőlegény kocsiba emelte a leányt és fülébe suttozta, hogy ne hallgasson a tilalomra, mire az öreg odaugrott és a fiatal embert kétszer arculütötte. Dudley Columbus, a mikor fivérének visszatántorogni látta, revolvert rántott elő, lött és az öreg farmer, kinek nyakán halálos sebet ejtett a golyó, lerogyott. A vőlegény és leendő sógora most egymásnak mentek, de szétválasztották őket. Az ifjú Gleatont a bíróság nem merte letartóztatni, mert ebben az esetben az egész helység lakossága, mely a két családdal rokonságban áll, beavatkozott volna és hogy az általános verboszsut kikerüljék, a bűnösök üldözésétől elálltak. Az esküvő a véres eseményt követő napon, közvetlenül a két áldozat temetése után megtörtént.

Művészet, irodalom.

○ **Cimbalmozók figyelmébe.** Az anynyira közkedveltségnek örvendő, Erdélyi Dezső cimbalomtanár szerkesztése alatt megjelenő „Cimbalom Szalon” folyóirat 9. ik júniusi száma ismét szép szórakoztató füzetet nyújt előfizetőinek a következő tartalommal: 1. Megérem még azt az időt; 2. Miért nincs minden háznak; 3. Én még tizenhat esztendősem nem voltam; 4. Elmennék én tehozátok; 5. Hakimegyek a temető árkába; 6. Itt születtem

én ezen a tájon és 7. az Eleven Ördög operette teljes indulója. — Előfizetési ára negyedévenként 3 kor. Előfizethető a „Cimbalom Szalon” kiadóhivatalában, Budapest, IV., Károly-körút 8. szám.

○ **Vendégszereplés.** Török Irma, a nemzeti színbáz kiváló tehetségű művésznője ez idő szerint Kaposvárott *Somogyi Károly* társulatánál vendégszerepel.

T a n ü g y.

(Iskolaszolga kerestetik. A kaposvári állami főgimnáziumnál iskolaszolgai állás tölendő be. Kérvények a főgimnázium igazgatóságánál nyújtandók be július 25-ig.)

Közgazdaság.

□ **Uj mezőgazdasági szeszgyárak.** A pénzügyminisztérium hirdetményben hívja fel mindazokat, a kik a folyó évi szeptember 1-én kezdődő 1900—1901. évi termelési időszakban új mezőgazdasági szeszfőzőt szándékoznak üzembe helyezni és azt kívánják, hogy ez a szeszfőző megszabásban részeltessék és eziránti igénybejelentésüket az 1899. évi XXII. törvénycikk 9. §-ában meghatározott módon még ezideig meg nem tették: hogy ebbeli igényeiket legkésőbbben ez évi június 27-ig annál a pénzügyigazgatóságnál, melynek kerületében a szóban forgó új mezőgazdasági szeszfőzőt üzembe helyezni szándékoznak, jelentsék be, és egyuttal tegyenek kötelező nyilatkozatot arra nézve, hogy az üzembe szándékolt szeszfőző gyári berendezését hazai gyáraktól fogják beszerezni, továbbá a törvényszerű biztosítékokat az illetékes pénzügyigazgatóságnál legkésőbbben további 15 napon belül, vagyis ez év július 12-ig tegyék le. A bejelentés az 1899. évi XX. törvénycikk végrehajtása iránt kiadott utasításnak megfelelően szerelendő fel. Később beérkező, vagy nem szabályszerű bejelentések nem vétetnek figyelembe.

T Á V I R A T O K.

— **Murawiew meghalt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Gróf Murawiew, orosz külügyminiszter, ma reggel Pétervárott hirtelen meghalt. Az elhunyt szomorú szerepet játszott Lengyelország legigázásában; el is nevezték a *vilnai hőhérnak* s valóban ő volt a *lengyelek Haynauja*.

— **A boxerek lázadása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A londoni reggeli lapok szerint Seymour vasárnap Peking alá érkezett.

Jokahamába érkezett hír szerint Seymourt körülvették és megölték a lázadók.

A „Daily Express” Londomból újra jelenti, hogy a **főszakács megmérgezte a császárt, a császárnét és önmagát.**

Taku ostrománál az oroszoknak *hetven halottjuk volt.*

— **Sztrájkoló villamosok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bu-

dapesten ezerkét száz villamos kalauz éjjeli gyűlésen megesküdött, hogy míg ügyük tisztázva nincs, együtt tartanak. Vasárnapig várnak s ha a sztrájk kitör, nem engedik az utasokat a kocsikra szállani.

— **Milán utazik.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Milán, szerb ex-király ma Budapestre érkezett, honnan Bécsbe ment.

— **Gyilkos cselédleány.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti törvényszék ma tárgyalja *Kotász Zsófia* cseléd bűnpörét, a ki megfojtotta asszonyát. Így mondja el tettét: „Megöltem, mert csak parancsot adott vacsorára. Mikor lefeküdt, rávettem magamat s álmában megfojtottam, asszonyom kettőt sikoltott s vége volt. Tiszta inget adtam rá; behurcoltam a másik szobába és zsi-ueget kötvén a nyakára, én is lefeküdtem.”

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi június hó 18-án s a köv. napokon elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1419. Dr. Roboz Zoltán — Vilinger Márton 2240 korona. — rmv.
1511. özv. Tatsch Károlyné s t. — Cs. kir. szab. déli vaspálya-társaság 540 kor. — hh.
1553. Kis György János s n. — Hencz Zsuzsanna s t. 840 kor. — hh.
III. 1524. Mühl Henrikné — Letz János s t. végr. — fo.
1541. néh. Klein Dávid hagy. ügye. — hh.
1564. néh. Salamon Gergely hagy. ügye. — hh.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1139. Pap István s t. — özv. Pap Jánosné végrend. érvényt. — rend.
1276. Csillag Gusztáv — Gróf Széchenyi Imre 600 frt. — rms., rhh.
1331. Battyáni András — Battyáni Mária öröks. — rmv.
1366. Likl Flóra — Dr. Toldi Béla tartás és nevelési költség. — ms.
1394. Tanos Jánosné — Geiger Gyula panasz. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1520. Renner Gusztáv — Mezőgazdasági ipar részv. tár. 4940 frt. — kiig.
1530. Hirschler Mór — Scholcz Gyula 1466 frt. — rmv.
1604. Klein József csődnyit. — fo.
1335. Baranyamegyei hitelintézet — Mutnyánszky Béla 2222 frt 81 kr. — hh.
1365. Pietsch Jakab — Czike Mária s t. 367 kor. 96 fill. — hh.
1456. Siklósi takptár — Kis Törő János s t. 100 g. — fo.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1513. Kovács Imre s t. — Kovács József s t. ing. birt. — hh.
1559. Krausz Sándor — Fehér Gábor s t. köz. mszúnt. — mv.
1532. Szeibold Antal — Pitschmann Teréz válóper. — rms., rhh.
1553. Mészöly Gerzson — Pap Irma válóper. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 1522. özv. Nyakas Ferenc — Nyakas Pálné szerződ. érvényt. — hh.
1531. Dürr Jánosné — Gartner Árpád s n. haszonélv. — hh.
1561. Balog István — Bak Ferenc s t. öröks. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 1506. Lőrincz János s t. — özv. Lőrincz Józsefné ing. tjog. — hh.
III. 1409. Vázsonyi Lajos s n. — Major Sári s t. tjog. bek. — hh.

1410. Vázsonyi Lajos s n. — Major Sári s t. pót-felterj. — csat.
 1423. Pécsi m. kir. adóhivatal — Drexler Fülöp s n. zjog. — hh.
 1458. Pohn Antal — Radocsai István zjog. — hh.
 1468. Grkovics (Görög) Lázóné s t. — Markovics Peró s t. pfej. — hh.
 1536. M. kir. kincstár — Geiger Gyula zjog bek. — rend.
 1537. Gróf János s n. — Csabai József s n. vagyon köz. mszúnt. — rend.
 1538. Pusiberg Dömötör s t. — Zombori Gyula s n. pertelj. — mv.
 1539. özv. Gyurovics Jánosné — Vincze Sándorné zjog. — mv.
 1540. Róth János s n. — Landes György s t. zjog. — rend.
 1562. Monaszterly és Kuzmik utódai bpesti cég — Báró Splényi Árpádné zjog. előj. — rend.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1592. Dárdai takptár — Nagy József s t. végr. — hh.
 1607. Nagyszebeni földhitelintézet — Takács József végr. — mv.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1726. Csötönyi Dávid Lengyel család. — hh.
 1728. Rehling József becs. sért. — vu.
 1765. Rózsa Erzsébet s t. lopás. — hh.
 1772. Zsilig mre s t. szerencsét. — vu.
 III. 1705. Ferencz József s t. k. t. sért. — rmv.
 1752. Vida Gyula s t. közcs. ell. kih. — hh.
 1766. Kaszericze János s t. k. és suly. t. sért. stb. — ms.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1695. Berta János suly. t. sért. — hh.
 1702. Turóczy János — rmv.
 III. 1752. Ferik Miklós szem. szab. sért. — rmv.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1790. Böjtös György s t. erősz. nemi köz. — hh.
 1810. Kovács Antal s t. lopás. — hh.
 III. 1750. Weil Ádám sikk. — rmv.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1770. Vijant Gyula s t. gond. ok. emb. ölés. — rmv.
 1807. Richter Ferenc szánd. emb. ölés. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1771. Csere János sikk. — hh.
 1746. Ifj. Gaal János suly. t. sért. — főtárgy. kit.
 1774. Juravics Márton s n. emb. ölés. — főtárgy. kit.
 III. 1720. Esszig Anna sikk. — hh.
 1749. Adler Izrael s t. suly. t. sért. — rmv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi június hó 25. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1575. Lancsuk község tagosítás.
 1616. Zakál Henrik — Robb András adóslevél kiad.
 III. 1572. Hőgyészen elhalt Fuhrmann Simon hagy. ügye.
 1573. M. kir. államasvut — neh. Boda Mihály s n. részére kisaját.
 1626. Mosztbacher János — Dancz Mihály s n. végr.
 1631. Fábos Erzsébet s t. — Kis Egyed Sándor s t. végr.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1402 Dr. Mayer Ignác — Magyar Flórián s t. 291 kor. 44 fil.
 1422. Horváth Juli s t. — Simon József öröks.
 1431. Gelencsér (tóka) István s t. — Gelencsér (bozsó) József s t. végrend. érvényt.
 1463. Kocz Ferenc — Kocz Rozália s t. törv. oszt. rész. kieg.
 1493. Markó Erzsébet s t. — Nagy Julianna s t. végrend. érvényt.
 1503. Ádám Áronné s t. — Szücs Mária s t. gyermek törvényt.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1576. ifj. Varga József s t. — Berger Lipót 651 frt 19 kr.
 1619. Batha Jánosné — özv. Mózes Mihályné s t. ingók s ingat. birt.
 1628. özv. Litzmann Ignácné — Fürst Jakab s fia zjog törtl.
 1505. Fürst Lipót — Henta Viktor 440 kor.
 1510. Délzalai takptár — Orosz Pál s t. 2164 kor.
 1557. Ziegler Kálmán — Dittrik Jánosné 5000 frt.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1554. Bauernhuber Anna — Csepke Gábor válóper.
 1560. Standler György — Sutyor Katalin válóper.

1577. Pirkhofer Endre — Koch Teréz válóper.
 1591. Hertelendy Béla — Wirt János s t. közöss. mszúnt.
 III. 1567. Herendi Lajos — Herendi János letét.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1573. Siklósi takptár — Somosi Juli zjog bek.
 1574. Benkő Mór — Martin Steván s t. végr.
 1578. Uglisa Zsivkó — Uglisa Aga zjog bek.
 1579. Pécssegyszéki hivatal — Topp Anna zjog bek.
 1614. Schmiedt Erzsébet — Molnár Miklós végr.
 1630. Elkán József — Patay József végr.
 1633. Schlesinger Gyula — Alt Márk végr.
 1643. Kiss József — Kis G. Péter zjog bek.
 1646. Sztlőrinci urad. főbírók — Csertl János végr.
 1653. Récsesi Szidónia s t. — özv. Sebők Miklós s t. zjog.
 1668. Joh. Gottlieb Hauswald s t. — Königstein József végr.
 1676. Dr. Darányi Ferenc — Kincse László végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1620. Dr. Müller János — Glatz Ede örökös végr.
 1635. Resch János — Balardi István s t. végr.
 1641. László Pál — Geiger Gyula végr.
 1642. Geiger Károly — Geiger Gyula végr.
 1644. Bezdáni takptár — Kapitány Márton végr.
 1645. Bezdáni takptár — Kapitány Márton végr.
 1675. Csobán János — Petkó János végr.
 1679. Lázár Miksa — Egyed Juli s t. végr.
 1680. Marics Rozália férj. Tompa Jánosné — Biró József végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1808. Tarányi József s t. lopás.
 1848. Ujváry Károly lopás.
 III. 1805. Mammel Ferenc s t. rágalmazás.
 1813. Grünfeld Adolfné s t.
 1845. Savanyu József s t. közcs. ell. kih.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1725. Sprém István közokir. ham.
 1769. Bodis Lajos gond. ok. suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1788. Németh Györgyné st. org. és lopás.
 1843. Frass Alajosné zsarolás.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1834. Fischl Ármín vétkes bukás.
 1866. Tóth József szánd. emb. ölés.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1794. Ochs Henrikné k. t. sért.
 1809. Marton Jánosné s t. méhmagzat elhajt.
 1812. Pál Mihály magánokir. ham.
 1847. Ifj. Gerét János szánd. emb. ölés.
 1849. Lenárd Istvánné s t. többrendbeli lopás.
 1863. Tóth István gyujt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

**Pécsett, szigeti ország-
 ut 8-dik szám alatt egy
 minden üzletnek meg-
 felelő**

h á z

zsabad kézből kedvező feltételek mellett
 eladó.

**Értekezhetni ugyanott a tu-
 lajdonosnál.**

4013. sz.

ki. 1900.

Pécsi járás főszolgabirójától.

Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye pécsi járásához tartozó Rácpetre, Devecser, Kassa, Magyar-Peterd, Gyula, Belvárd, Nagy-Budmér, Kis-Budmér, Egerágh, Herend, Szemely, Lothárd, Birján, ugy a siklósi járáshoz tartozó Ivánbattyán, Jakabfalu, Német-Palkonya, Kövesd, Kis-Tótfalu és Vókány községekből alakított

rácpetrei körorvosi állás

üresedésbe jövén, arra pályázatot hirdetek.

A körorvos fizetése 1200 korona és ingyen fuvar. Rácpetren a halottkémiai díj 1 kor., nappali látogatásért 1 kor., éjjeli 2 kor.

Egerágh, Herend, Lothárd, Szemely és Birjánra nappal 1 kor., éjjel 2 kor. Magyarpeterd, Devecser és Kassán nappal 1 kor. 50 fill., éjjel 3 kor.

Vókány, Kistótfalu, Németpalkonya, Gyula, Belvárd, Nagy-Budmér és Kis-Budmérba nappal 2 kor., éjjel 4 kor.

Ivánbattyán, Jakabfalu és Kövesden nappal 3 korona és éjjel 6 korona.

Ha a körorvos egy községben — Rácpetret kivéve — több beteget látogat meg egy napon, látogatási díjja a betegek közt úgy osztandó fel, hogy 1 napi látogatási összes díjja ugyanazon községben tíz koronánál több nem lehet.

Vagyontalanokat ingyen tartozik gyógykezeltetni és az orvosi rendelvény irásáért külön díj fel nem számítható. Az éjjeli idő este 8 órától reggeli 5 óráig számítható.

Felhívom a pályázókat, hogy az 1889. évi I. t. cz. 1—9 illetőleg az 1876. évi XIV. t. cz. 143. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket **f. évi július hó 10-ig** nálam annál is inkább beadják, mert a később beérkező kérvényeiket figyelembe venni nem fogom.

A választás határidejéül **f. évi július hó 12-ik napjának délelőtti 9 óráját a rácpetrei körjegyzői irodához** ezennel kitűzöm.

Pécsett, 1900. évi június 19-én.

Waniss Sándor,
 főszolgabíró.